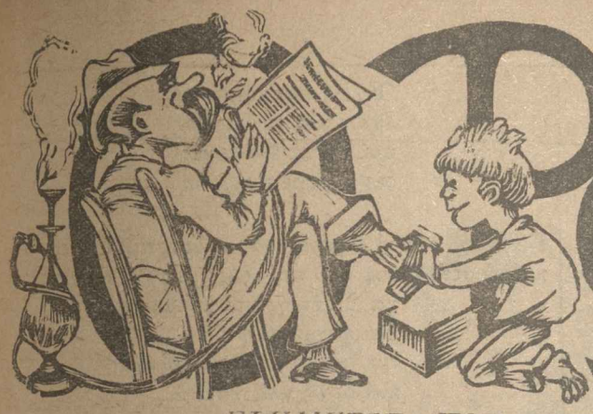

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὅρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὀκτὼ φράγκα εἶναι μόνο
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ στὸ χέρι

Εἰκοστὸν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον
'στὴν κλεινὴν ἐδρεύομεν γῆν τῶν Παρθενώνων.

Δέκα τοῦ Γενάρη,
μάσκαις' στὸ παζάρι.

Ἔτος χίλια κι' ἐννιὰ κι' ἐνιακόσα,
νέα πλάσις' στὰ νέφη πετῶσα.

Ποῦντος χίλια κι' ἑξῆντα κι' ἑπτὰ,
καὶ παρκέτα θ' ἀνοίξουν σεπτά.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος λένε γιὰ τὸ νέον ἔτος.

—

Π.—Λοιπὸν ἐπῆγες' στὸ χορὸ τοῦ Παλατιοῦ καὶ πάλι;
Φ.—Βρὲ τί χορὸ μοῦ τσαμπουνᾶς;...δὲν ἔγινε, βουβάλι.
Π.—Ἀλλὰ γιατί δὲν ἔγινε;
Φ.— Γιὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς.
Π.—Καὶ τί μᾶς ἔμελλε γι' αὐτούς;
Φ.— Ἄϊντε νὰ μοῦ χαθῆς.

—

Ἐφέτος δὲν ἐφάλαμε
τοῦ Παλατιοῦ τὸν μπάλο,
μήτ' ἕνα πόντο βάλαμε
σὲ Ρήγα καὶ Καββάλο.

—

Τοῦτος ὁ ντουνιᾶς ὁ ψεύτης,
τοῦτος ὁ ντουνιᾶς ὁ κλέφτης
εἶναι, Περικλῆ, σὰν λῶτος.

—

Στὴν ζωὴν αὐτὴν ἐν γένει
κάθε Περικλέτος βγαίνει
πότε τέρτσος, πότε σότος.

—

Π.— Μὰ γιατί τὰ λὲς αὐτά;
Φ.— Ὅταν λείπουν τὰ λεφτὰ
τότε, φίλε, κατηφὴς
διαρκῶς φιλοσοφεῖς.

—

Καὶ σὰν εἶναι νέτο σκέτο
τὸ πουγγί σου, Περικλέτο,
τότε κάνεις τὸν Ἀμλέτο

—

Δὲν' πῆγα καὶ' στὴν τελετὴ νὰ' δῶ χρυσᾶ γαλόνια,
ποῦ μᾶς κινοῦν τὸν φθόνο,
καὶ χρεωκόπους ἄκουσα νὰ σκάζουνε κανόνια
μὲ τὸν καινούριο χρόνο.

—

Μήτε' στὸ χειροφίλημα δὲν' πῆγα, ντελμπεντέρη,
μὰ μοναχὸς μου' φίλησα κάθε' δικό μου χέρι.
Προσῆλθαν ἐξοχότατοι μὲ τὰς μεγάλας σχέσεις,
κι' εἶδα κυρίας τῆς Αὐλῆς νὰ πιάνωνται γιὰ θέσεις.

—

Ἐγίνετο συζήτησις ποιὰ θὰ περάσῃ πρώτη,
καὶ τὰς κυρίας τῆς Αὐλῆς
θυμὸς παρώξυνε πολύς,
κι' εἶναι σπουδαῖον ζήτημα καὶ τοῦτο, πατριώτη.

—

Π.— Κι' ἐγὼ, μπρούτζινο κεφάλι,
μὲ τὴν νέα τὴν χρονιὰ
ἄρχισα γελῶντας πάλι
νὰ μουντζώνω τὸν ντουνιᾶ.

—

Κι' εἶδα, φίλε μου, ν' ἀνοίξῃ τῆς Πανδώρας τὸ κουτί,
καὶ νὰ βγαίνουν ἀπὸ μέσα πλούτη, στόλοι καὶ στρατοί.
Κι' εἶδ' ἀπάνω' στοὺς ἀέρας
μὲ τῆς' Αμαλθείας κέρας
νέους ρήτορας ξυλίνους
καὶ τρανοὺς ἀρχιτρικλίνους.

—

Βγῆκαν καὶ καραγκιόζηδες, παληάτσοι, πιερότοι,
καὶ προῦχοντες ἐγίνοντο καὶ ραμπαγάδες πρῶτοι,
κι' ἐνῷ τοὺς ἔβλεπες γυμνοὺς,
βουλιμιῶντας, ἀχαμνούς,
ἔξαφνα τοὺς ἀντίκρυζες προγάστορας θρεμμένους
καὶ μὲ σισύρας μαλακὰς ἐγκεκορδυλημένους.

—

Καραγκιόζηδων πληθώρα,
καὶ σὰν τέλειωσαν τὰ δῶρα
βλέπω τοῦ κουτιοῦ τὸν πάτο,
καὶ τί βρίσκω κάτω κάτω;

Μιὰ μεγάλη κεραμίδα
γιὰ καμπόσους ἐξαιρέτους,
ποῦ τοὺς λέγουν ἐναρέτους,
'στὴν Ρωμαϊκὴ πατρίδα.

Καὶ γελῶντες Δαλέκηδες
ἀνεβόων πρὸς αὐτούς:
τέτοιο δῶρο πάντ' ἀρέσει
τὸ κουτὶ γιὰ τοὺς κουτούς.

—

Εἰς Πρυτανεῖον δωρεῶν τὸ κράτος μετεβλήθη
κι' ἐφώναζαν τριγύρω του καλικαντζάρων πλήθη:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κάνετε'γρήγορα,παιδιὰ,τὸ στόμα μας ἀνοίγομε,
μαμμᾶ τσιτσὶ λουκάνικο νὰ φᾶμε καὶ νὰ φύγωμε.

—

Μπόγηδες'κυνηγούσανε σκυλιὰ μὲ τῆς ἀπόχαις,
καὶ κᾶτι καλικάντζαροι μέσ'ἀπὸ καπνοδόχαις
ἔμπαιναν σὲ Παλάτια
μὲ λιμασμένα μάτια.

Ἐπείραζαν μὲ σαρκασμοὺς
καὶ μὲ ποικίλους μορφασμοὺς
καλικαντζάρων μούραις.

—

Κι'ἀπὸ παντοῦ,βρὲ Φασουλῆ,
παπάδες ἔτρεχαν πολλοὶ
βαστῶντας ἁγιαστούραις.

—

Ἔτος ἐπρόβαλε χαρᾶς,
ἐν εἴδει δὲ περιστερᾶς
κατῆλθε πνεῦμα τῆς Αὐλῆς
ἐπὶ τῆς πρώτης κεφαλῆς
τοῦ πρώτου Κερκυραίου,
τοῦ Κόντε τοῦ μοιραίου.

—

Κι'ἠκούσθη λέγουσα τρανὴ
καὶ καλλικέλαδος φωνή:
Οὗτος υἱός μου λέγεται τὰ μάλ'ἀγαπητὸς
καὶ στύλος δυνατός.

—

Ἀρέσκεται καὶ χωρατὰ
νὰ λέγῃ γιὰ τὸ κράτος
πῶς σκέπτεται καὶ μελετᾷ
νὰ γίνῃ Κιγκινάτος.

—

Αὐτὸς ὁ πανταχοῦ παρὼν
καὶ πάντα τὰ κενὰ πληρῶν
ἐστὸ κράτος τῆς ροκάνας.

—

Ὁ φίλους ἀνεχόμενος
κι'ἐκ περισσοῦ δεχόμενος
καὶ ποῦρα τῆς'Αβάνας.

—

Οὗτος ἐστὶν ὁ τὸν αἰπὺν διφρηλατῶν ἀέρα
σὰν ἄλλος Βίλμπουργ Ράϊτ,
κι'ὅλοι τοῦ λὲν:ὀλράϊτ,
καλήμερα,καλῆμερα,καὶ πάντα καλημέρα.

—

Κι'ἂς τὸν καλημερίσωμε τὸν Κόντε τὸν λεβέντη:
ἀφέντη μας,πεντάφεντε,πέντε φοραῖς ἀφέντη.
Σερασκεράτα κυβερνᾶς
καὶ σακαράκα ζώνεις,
καὶ σακαράκαις ἀκονᾶς
κι'ἀμπέλια ξερριζόνεις

—

Ὅπου πατεῖ τὸ μαῦρο σου θὰ ξεφυτρώσῃ νίκη,
ἔκανες καὶ τὸν Γούναρη τῆς γούνας σου μανίκι
νᾶχῃ γιὰ γούναις ράμματα,νὰ σφάζῃ μὲ τὰ γάντια,
νὰ μᾶς ταΐζῃ ζάχαρη,νὰ μᾶς μπουκώνῃ κάντια.

—

Ἔχεις παράσημα σωρὸ,
ἔχεις καὶ τὸν Λεβίδη,
ποῦ'φέτος ἕνα τυχερὸ
δὲν ἄφησε παιχνίδι.

—

Εἶσαι'ψηλὸς καὶ λιγερὸς σὰν κέδρος τοῦ Λιβάνου
καὶ σὲ στεφάνους σου πολλοὺς ἔχεις καὶ τὸν Στεφάνου.
καὶ Στάη γιὰ τὰ γράμματα,
Στάη γιὰ τὸ ψαλτῆρι,
ποῦ κάνει τόσα πράμματα
καὶ δὲν χαλᾷ χατῆρι.

—

Ἔχεις Μινίστρο Μπαλτατζῆ,πλὴν ἔχεις κι'Ἐμπειρίκο
'στὴ θάλασσα Ναυτίκο,
καὶ γιὰ μαμμῆ τοῦ κόμματος εὑρῆκες τὸν Μπουφίδη,
καὶ τοῦ κοράκου τὸ φτερὸ φορεῖς καμαροφρύδι.

Ψ'ηλὰ'στὰ νέφη φέρεσαι
καὶ τὴν ἀρίδα στρώνεις...
τὰ καββαλᾶς καὶ χαίρεσαι,
πεζεύεις καμαρόνεις.

—

Ἔχεις κι'Ἀντιπολίτευσι τριπλῆ τὸν χρυσομάλλη,
τὸν Γιαπωνέζο Στέφανο καὶ τὸν Μαυρομιχάλη,
ἀλλ'ὅμως κάνεις καὶ τοὺς τρεῖς συμπολιτευομένους
καὶ μὲ τοὺς τρεῖς συσκέπτεσαι τὰ Ναυτικὰ τοῦ γένους.

—

Μὲ σὲ'χορτάσαμε ψωμὶ
κι'ἔγιναν φίλοι μας θερμοὶ
κι'ὅσοι μᾶς εἶχαν ἄκτι...
δῶσε κι'ἐμᾶς γιὰ πληρωμὴ
τῶν πούρων σου τὴν στάκτη.

Στὸ Γιλδὶζ μεγάλος τοῦ Σουλτάνου μπάλος.

—

Φ. — Τί νὰ σοῦ πῶ!..βαρέθηκα
τῆς δόξης τὴν γωνιά,
καὶ 'στὴν Σταμπούλ εὑρέθηκα
μὲ τὴν Πρωτοχρονιά.

—

Μὲς'στὸ Γιλδὶζ τὸ λαμπερὸ
δίνει τρικούβερτο χορὸ
ὁ Πατισὰχ ὁ πρῶτος,
στύλος τοῦ καθεστῶτος.

—

Ὅλους τοὺς πρώτους προσκαλεῖ,
ἀλλ'ὅμως δὲν ξεχάνει
κι'ἐμὲ τῶν Ρούμ τὸν Φασουλῆ,
τῶν Ρούμ τὸν μπεχλιβάνη.

—

Σ'ἕν'ἀεροπλάνο μπαίνω
καὶ μὲς'στὸ Γιλδὶζ πηγαίνω,
κουτουλῶ μὲ τοὺς ἐν τέλει.

—

Κι'ἀντικρύζω τὸν Σουλτάνο
κι'ὅλο τεμενάδες κάνω
ἐμπροστά του σὰν κοπέλι.

Μπουγιουρούμ αὐτὸς μοῦ λέει,καὶ μὲ δέχεται μὲ γλύκα...
Πατισὰχ,καλῶς σὲ'βρῆκα.
Δὲν μοῦ λὲς τοῦ λέω,τζάνουμ,πῶς σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ
σοῦ κατέβη μέσα'στ'ἄλλα νὰ μᾶς δώσῃς καὶ χορό;

—

Ἔμαθα μοῦ λέει τότε,Φασουλῆ τοῦ ραχατιοῦ,
πῶς'ὁ μπάλος δὲν θὰ γίνῃ τοῦ'δικοῦ σας Παλατιοῦ,
κι'ἀπεφάσισα κι'ἐγὼ γιὰ μεγάλο σας χατῆρι
'στὸ Γιλδὶζ νὰ δώσω μπάλο,
καὶ σὲ τοῦτον τὸν Κιαμὴλ νὰ καλέσω τὸν Βεζύρη,
καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο.

—

Κι'ἐπροσκάλεσα καὶ σὲ,ποῦ γνωρίζεις ἀπὸ τέτοια,
γιὰ νὰ μοῦ τὸν περιγράψῃς
καὶ νὰ κόψῃς καὶ νὰ ράψῃς
κουτσοπίνωντας σερμπέτια.

Ἀφεριμ τοῦ λέω,τζάνουμ,ἔκανες πολὺ καλὰ
κι'ἐπροσκάλεσες κι'ἐμένα τὸν Ρωμηὸ τὸν μπουνταλᾶ.
Σὺ κριτὴς τοῦ καθεστῶτος,
σὺ Σουλτάνος στιβαρός...
καλορρίζικος ὁ πρῶτος
κατὰ Σύνταγμα χορός.

—

Χαῖρε χαῖρε...μπάλους κάνε
Συνταγματικοὺς,Σουλτάνε,
κι'ἔξω βγάζε τῆς χολαῖς
κι'ὅλους τοὺς συλλογισμούς...
Πατισάχημ δὲν μοῦ λὲς
πῶς τὰ πᾷς μὲ τοὺς θεσμούς;

—

Ἔγινα κι'ἐγὼ ξεφτέρι
σὰν καὶ σᾶς'στὴ ρητορεία,
δίνω τρυφερὰ τὸ χέρι
'στῆς Βουλῆς τὰ Προεδρεῖα.

—

Ὁλοένα συγκινήσεις
μ'ὅλαις τῆς φυλαῖς τοῦ κόσμου,
μὰ γυρεύει κι'ὁ λαός μου
κάθε τόσο προσφωνήσεις.

—

Λόγο λόγο μοῦ φωνάζει
καὶ τὸ φέσι του πινάζει,
κι'ἐγὼ θέλωντας καὶ μὴ μέσ'ἀπὸ τὸ παραθύρι
βγάζω λόγους Μιραμπὼ'στὸν λαόν μου τὸν φρενήρη.

—

Πατισάχ,νὰ σὲ χαρῶ,
βγάλε λόγο...δὲν'μπορῶ...
κι'ἂν μπορῇς κι'ἂν δὲν'μπορῇς
λόγο...μὴν ἀργοπορῇς.

—

Ὁ λαός του πῶς τὸν παίζει
τὸν καϋμένο τὸν Σουλτάνο...
Συνταγματικὸ τραπέζι
καὶ'στοὺς Ὑπουργούς μου κάνω.

—

Μὲ τὸ Σύνταγμα καθόλου δὲν μ'ἀφίνουν νὰ δουλεύω,
καὶ χωρὶς δουλειὰ περνῶ...
τώρα πιάνουμ,βασιλεύω,
μὰ χωρὶς νὰ κυβερνῶ.

—

Εἶμαι Συνταγματικὸς
τῆ βουλήσει τῆς Βουλῆς,
κι'ἔτσι μένω ἀλαρκῶς
Πατισὰχ λαοφιλής.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Καὶ προσμένω τὴν ἡμέρα,
ποῦ θ᾽ἀνάψουν ἐδῶ πέρα
κ᾽ἡ Χανοὺμ τῶν χαρεμ᾽ιῶν.

—

Καὶ καδρόνι καὶ μαδέρι
θὰ φουκτώσουνε᾽στὸ χέρι
σὰν θεσμοφρουροὶ Ρωμηῶν.

—

Τέτοια μοῦπε θλιβερῶς
ὁ Χαμὶτ ὁ καψερὸς,
καὶ μ᾽ἐχάϊδεψε᾽στὸν ὦμο.

—

Μὰ δὲν ξέρω πῶς τοῦ᾽φάνη
κ᾽ὑπεσχέθη νὰ μὲ κάνῃ
τῆς Τουρκ᾽ιᾶς Ὑγειονόμο.

—

Τί χορὸς κ᾽αὐτὸς ἀλήθεια,
τί φανταστικὸ Παλάτι
τοῦτο τὸ Γιλδὶζ γ᾽ιὰ᾽μᾶς.

—

Μόνον εἰς τὰ παραμύθια
θὰ τὸ᾽βρῇς,παληοσακάτη,
τῆς ὡραίας Χαλιμᾶς.

—

Ποῦ νὰ σοῦ περιγράψω,βρὲ Περικλῆ φαφούτη,
τόσα μυθώδη πλούτη.
Ποῦ νὰ σοῦ περιγράψω τῆς μούραις τῆς τραναῖς,
κ᾽ἀφράταις Κιρκασίαις καὶ Γεωργιαναῖς.

—

Στοὺς θησαυροὺς ἐκείνους,σ᾽ἐκεῖνα τὰ Παλάτ᾽ια,
εἶναι στραβὸς ἐκεῖνος,ποῦ βλέπει μὲ δ᾽ρὸ μάτ᾽ια.
Πηγαίνω σὲ μ᾽ιὰ κώχη καὶ μόνος μου στενάζω,
χὸς γκελντινίζ,μοῦ λένε,καὶ χὸς μπουλδοὺκ φωνάζω.
Δός του γκ᾽ιουδοὺπ γκ᾽ιελμὲ,καὶ δός του σύρε κ᾽ἔλα
Πασσάδες μὲ χρυσᾶ,ποῦ σοῦρχεται σὰν τρέλλα.

—

Τρέχουν καὶ μὲ φιλοῦν Νεότουρκοι πολλοὶ
γλυκύτατα᾽στὰ χείλη,
μὰ καὶ κατραπακ᾽ιαῖς μ᾽ἐκεῖνο τὸ φιλὶ
μοῦ δίνουνε σὰν φίλοι.

—

Παιανίζει μουσική,
κ᾽ὅλ᾽οἱ Συνταγματικοὶ
τρῶνε τὴν ἐλευθερ᾽ιὰ μὲ τῆς σούπας τὴν κουτάλα
καὶ Συντάγματος ὕμνοῦν κατορθώματα μεγάλα.

—

Χαῖρε Σύνταγμα καὶ πάλι,πόσα δὲν βυσσοδομεῖς!..
μπαίνουν Βαληδὲ-Σουλτάναις
καὶ Χανούμισσαις νταρντάναις,
καὶ φωνάζουν᾽στὸν Βεζύρη:ψῆφο θέλομε κ᾽ἐμεῖς.

—

Δεβλὲτ βὲ σαδὲτ ἰλέ...πάρετε γ᾽ιὰ ψήφους φόρα...
᾽μάθαμε πῶς κ᾽ἡ Ρωμηαῖς ψῆφο θὰ ζητήσουν τώρα.
Ψῆφο θέλουν κ᾽ἡ Ρωμηαῖς,ψῆφο θέλουν κ᾽ἡ Τουρκάλαις,
κ᾽ἂν δὲν᾽μποῦμε᾽στὴ Βουλὴ θὰ τσακίσωμε καυκάλαις.

—

Τέτοια λένε᾽στὸν Βεζύρη
καὶ τοῦ κάνουν πανηγύρι,
κ᾽ὁ Κ᾽ιαμὴλ καὶ τὸ Ντιβάνι
τῆς Τουρκάλαις καλοπ᾽ιάνει.

—

Μὰ τοῦ κάκου...κάθε Τοῦρκα
μὲ θυμὸ πολὺ καὶ φοῦρκα
θέλει τῆς ἐλευθερίας τὴν ἀνάλογον μερίδα,
καὶ φωνάζει: πῶς θὰ βγάλῃ κυριῶν ἐφημερίδα.

—

Τούρκαις ντεκολτὲ πηδοῦν
᾽στοῦ Σουλτάνου τὸ καρέ...
᾽Οδαλίσκαις τραγουδοῦν
τῆς Τραβ᾽ιάτας τὸν γ᾽ιαρέ.

—

᾽Εκεῖ μέσα,κασιδ᾽ιάρη,
βλέπεις φέσι καὶ βελάδα,
βλέπεις καὶ τὸν ᾽Αμπουλβάρη
μὲ τὴν ὄμορφη Γαντζάδα.

—

᾽Εκεῖ μέσ᾽ἀναστενάζεις
μὲ Σιλφίδας φλογερὰς
κ᾽ἱστορίας τρυφερὰς
τῆς ὡραίας Φαρουχνάζης,
τῆς ὡραίας Δηλαρᾶς.

Εἰς ἐκεῖνο τῶν Χανοὺμ τὸ φανταστικὸ μπουκέτο
κ᾽ὁ Βεζύρης τῶν Ρωμηῶν δὲν θὰ᾽πῇ,βρὲ Περικλέτο,
πῶς ἡ πρώτη τρυφερότης τῆς καρδ᾽ιᾶς του παρεγράφη...
ἐκεῖ μέσα τρῶς χαλβάδες κ᾽ἀλὰ Σύνταγμα πιλάφι.
Τρῶς κ᾽ἀλὰ Παλαβιτσίνι τῆς Αὐστρίας ντοντουρμᾶ,
κ᾽ἀλὰ Τσάρο Φερδινάνδο σοῦ προσφέρουν παστουρμᾶ.

—

Τρῶς κ᾽ἀλὰ Ριζᾶ μπουγάτσα,τρῶς κ᾽ἀλὰ Γκ᾽ιαοὺρ κεμπάπ
κ᾽ἀπ᾽αὐτὸ καταλαβαίνεις πόση γ᾽ιὰ τοὺς Ρωὺμ ἀγάπη
ἔχει τῆς Τουρκ᾽ιᾶς τῆς νέας κάθ᾽ἐλεύθερος πολίτης
κ᾽ἂς βρυχᾶται λυσσασμένος γ᾽ιὰ τὴν ἕνωσι τῆς Κρήτης.

—

Μὲ διπλωματῶν μπουλούκ᾽ια
κ᾽ὁ Κ᾽ιαμὴλ-Πασσᾶς γελᾷ...
μᾶς προσφέρουν καὶ ταιμπούκ᾽ια
μὲ κατάχρυσο λουλᾶ.

—

Βλέπω καὶ τὸν Θεοτόκη λιγερὸν κ᾽ἀκτινοβόλον
μετὰ τῶν Συμβούλων ὅλων.
Ὁ Κ᾽ιαμὴλ τὸν ἀγκαλ᾽ιάζει,τὸν καθίζει σὲ σοφᾶ,
καὶ τὰ λὲν κρυφὰ κρυφά.
Τοῦ χαρίζει κ᾽ὁ Σουλτάνος᾽λίγα ποῦρα τῆς Ἀβάνας
καὶ τὴν εὔνοιαν κερδίζει κάθε Βαληδὲ Σουλτάνας.

—

Τῆς Τουρκ᾽ιᾶς οἱ Κυβερνῆται στρώνουν δυνατὴ κουβέντα
μὲ τῶν Ρούμ τοὺς Κυβερνήτας γ᾽ιὰ θεσμοὺς καὶ Παρλαμέντα,
κ᾽ὁ Χακῆ ζητεῖ τοῦ Στάη γ᾽ιὰ τὰ Τούρκικα Σχολεῖα
νεοέλληνας δασκάλους καὶ διδακτικὰ βιβλία,
καὶ᾽στὸν Γούναρη τῆς Πάτρας μ᾽ιὰ Παλατ᾽ιανὴ Τουρκάλα
τοῦ᾽μιλεῖ μὲ τόσαις γλύκαις γ᾽ιὰ τὴν ζάχαρη καὶ τ᾽ἄλλα.

—

Κ᾽ἕναν Κισλάραγα κυττῶ
κ᾽ἔχεις παιδ᾽ιά;... τὸν ἐρωτῶ.
Ὄχι μοῦ λέει, Φασουὴλ,
καὶ κατ᾽ἰδίαν μοῦ᾽μιλεῖ
μὲ πόνο καὶ σεβντᾶ πολύ.

—

Καὶ τέλος πάντων ἔφυγαν οἱ φέροντες τὰ πρῶτα
κ᾽ὁ Γούναρης ἐπρόσταξε νὰ σβύσουνε τὰ φῶτα,
κ᾽ἐμεῖς καληγυχτίσαντες τὸν Πατισὰχ ἐφύγαμε
καὶ στὸν χορὸ τοῦ Παρνασσοῦ,βρὲ Περικλέτο,᾽πήγαμε,
κ᾽ἔχω γ᾽ιὰ τοῦτον νὰ σοῦ᾽πῶ στὸ προσεχές μας φύλλο...
Π. Ὄρσε λοιπόν,ζωντόβολο,τὸ τακτικό σου ξύλο.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ᾽ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τὰ τραγούδ᾽ια τοῦ νησ᾽ιοῦ Γεωργίου τοῦ Στρατήγη,
νὰ δ᾽ιαβάσουν οἱ πολλοί,νὰ δ᾽ιαβάσουνε κ᾽οἱ λίγοι.
Τὰ τραγούδια τοῦ νησ᾽ιοῦ τὰ ζηλεύουν τροβαδοῦροι,
σχίτσα καλλιτεχνικά, τύπος πρώτης Καργαδούρη,
οἶστρος,ἐμπνευσις, ἐξάρσεις, μελῳδία περισσή,
ἕνας ὕμνος εἰς τῆς Τήνου τὸ ποιητικὸ νησί.